

РЕШЕНИЕ

№ 6051

гр. София, 29.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 13.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **8941** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,

Образувано е по жалба на М. А. С. от [населено място] срещу Заповед за възстановяване на недобросъвестно получена социална помощ №1199А/03.09.2011 година на Директора на Дирекция”Социално подпомагане” М.,потвърдена с Решение № РД-01-411/05.10.2011 година на Директор РД”СП”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед и се иска се отмяната и.

В съдебно заседание,оспорващата- М. А. С. от [населено място],редовно и своевременно призована не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Директор на Дирекция”Социално подпомагане-М.”,редовно и своевременно призован,чрез процесуалния си представител- адвокат Я. оспорва жалбата като неоснователна и моли обжалвания административен акт да бъде оставен в сила.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства-Експертно решение №1788 от 05.08.2005 година на ТЕЛК Психични заболявания-гр.С., е видно, че оспорващата М. А. С. е с трайно намалена работоспособност- 80% с дата на инвалидизиране 19.03.1998 година и със срок на инвалидността пожизнен с паранодина шизофрения паранормално халюцираторен

синдром, промяна на личността.

На 18.08.2011 година, оспорващата депозирала Молба- декларация до Директор на Дирекция” Социално подпомагане” М., с която поискала да и бъде отпусната целева помощ за отопление за електроенергия.

След регистриране на молбата, е извършена справка в Службата по вписванията- [населено място] и е съставен Констативен протокол, с коте е предложено оспорващата да бъде наказана с лишаване от подпомагане за срок от две години, предвид обстоятелството, че същата е извършила продажба на поземлен имот на 13.09.2007 година в [населено място], което не е декларирала в подаваните от нея Молби- декларации.

На 03.09.2011 година ,ответникът по оспорването издал оспорената Заповед № 1199а, с която наредил оспорващата М. А. С. от [населено място] да възстанови неправомерно получените социални помощи за отоплителен сезон 2007/2008 година- 202.45 лева, за 2008/2009 година-282.50 лева и 100 лева компенсация, за отоплителен сезон- 2009/2010 година-276.05 лева и за отоплителен сезон 2010/2011 година в размер на 284 лева.

На същата дата е издадена и друга Заповед № 1188Б, от страна на Директор на Дирекция”Социално подпомагане”-М., с която М. С. е лишена от целеви помощи за отопление до възстановяването на дължимите суми, но за срок не по- дълг от две години.

С Решение № РД-01-411/05.10.2011 година, Директор РД”Социално подпомагане С.- град отхвърли жалбата на М. А. С. и потвърдил Заповед № 1199А/03.09.2011 година.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на оспорващата на 10.10.2011 година/ видно от разписката, приложена на лист 24 от делото/.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспорената Заповед за възстановяване на недобросъвестно получена социална помощ № 1199А/03.09.2011 година на Директор на Дирекция”Социално подпомагане- М.”С., потвърдена с Решение №РД 01-411/05.10.2011 година на Директор на Регионална Дирекция”Социално подпомагане”-гр.С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай,оспорената заповед е издадена от компетентен орган-това е Директор на Дирекция”Социално подпомагане-М.-гр.С.,на когото изрично по силата на чл. 14а,ал.3 от ЗСП, е предоставено правото да издава заповеди за възстановяване на недобросъвестно получени социални помощи. Това право е доразвито и залегнало и в разпоредбата на чл.4,ал.3 от Наредба № РД/16.05.2008 година на Министъра на труда и социалната политика за отпускане на целева помощ за отопление. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Заповедта съдържа предвидените в чл.59,ал.2

АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването и-чл.14а,ал.3 от ЗСП..

При издаването на заповедта административният орган-Директорът на Дирекция”Социално подпомагане-М.-гр.С. е спазил процесуално-правните разпоредби на АПК и ППЗСП- след получаване на Молбата-декларация и при извършена служебна проверка в Службата по вписванията- [населено място] от социален работник е съставен констативен протокол, с който е установено ,че оспорващата недобросъвестно е получила социални помощи за отопление,предвид обстоятелството ,че не декларирала продажбата на идеални части от свой имот, находящ се в [населено място], изповядана и то на 13.09.2007 година. След получаване на Констативния протокол при наличие на доказателства за недобросъвестно получени суми, ответникът по оспорването издал оспорената заповед, с която наредил оспорващата да възстанови недобросъвестно получените социални помощи за периода от 2007 до 2011 година.

При издаването на заповедта, са спазени и материално-правните разпоредби на ЗСП,ППЗСП и Наредба № РД/16.05.2008 година на МТСП.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи и услуги/ чл.1 от ЗСП.Според чл.11 от ЗСП социалните помощи представляват средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства.Социалните помощи са три вида- месечни,целеви и еднократни/арг от чл.12,ал.1 ЗСП и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние,семејното положение,здравословното състояние, трудовата заетост,възрастта,други констатирани обстоятелства. Редът и условията за предоставяне на целеви помощи за отопление е регламентиран в Наредба №РД-07-5/16.05.2008 година на Министъра на труда и социалната политика. В чл.2, ал.1 от Наредбата е визирано правото на лицата за получаване на целева помощ за отопление- това са лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), едно измежду които е и да не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане през последните 5 години-чл.10,ал.6 от ППЗСП

В настоящия случай, събраните по делото доказателства сочат, а и между страните няма спор, че оспорващата С. е лице с трайно намалена работоспособност – 80 %. и че основният доход на оспорващата е от пенсии и от получени помощи.

Основният спорен момент по делото е дали оспорващата е била недобросъвестна при подаване на Молбите-декларации и дали недобросъвестно е получила социалните помощи за отопление.

От събраните по делото доказателства се установява,че С. на 13.09..207 година е прехвърлила чрез покупко- продажба идеални части от недвижим имот,както УПИ, така и масивна жилищна сграда, находящи се в [населено място], което обстоятелство не е декларирали от 2007 година, при което съвсем законосъобразно административният орган е приел, че оспорващата недобросъвестно е получила социални помощи за отопление за периода от 2007 година до 20011 година и тези суми подлежат на възстановяване.След като лицето недобросъвестно е получило

целели помощи за отопление, то съвсем правилно Директор на Дирекция”Социално подпомагане” М. е санкционирал лицето ,като го е задължил да върне недобросъвестно получените социални помощи за периода от 2007 година до 2011 година.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че Заповедта на Директор на Дирекция”СП-М. отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.173,ал.2 АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на М. А. С. от [населено място] срещу Заповед за възстановяване на недобросъвестно получена социална помощ №1199А/03.09.2011 година на Директор на Дирекция”Социално подпомагане” М.,потвърдена с Решение № РД-01-411/05.10.2011 година на Директор РД”СП”.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия, Директора на Дирекция”Социално подпомагане-М. [населено място].

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от решението, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: